

напъстрите картинѣтъ ?

На това азъ като дигнахъ очи видяхъ ѣкъ че бѣше обкычила главѣтъ си съ гѣстѣ шумѣ отъ джбовы дръвѣ, и стоеше права до единъ купъ дръвѣ о които бѣше ся понаблѣгнала : съвсѣмъ бѣлытъ ѣ дрехы лыщѣхъ като мряморъ подъ мрячѣтъ сѣнкѣ на дръвѣта , очитъ ѣ подъ ресѣтъ на зеленѣйтъ ѣ вѣнецъ сякашъ че испущахъ искры отъ единъ причудливъ огънь. Красотата ѣ, красота коѣто и тя сама, не ся сумнявамъ, че ѣкъ познаваше, о, колко бѣше чудна тогази ! Азъ ся взрѣхъ та ѣкъ гледахъ безъ да ѣ отвърнѣ и да ѣ подумамъ нѣщо.

— Ако ви прѣчѣ или досаждамъ, рече, да ся махнѣ.

— Не ми прѣчите, нито ми досаждате, но постоите тѣй молиѣ ви.

— Кога е тѣй не дѣйте ся измайва ; турѣте и Мервена : той ще бѣде друидѣтъ, а пакъ азъ друидката.

За добръ честь азъ сполучихъ да изобразѣ доста точно това поетическо видѣніе. А г-жа Маргарита, като пригледа съ любопытство дѣлото ми,

— Не е лошо, рече. И послѣ като смѣкнѣ вѣнецѣтъ отъ главѣтъ си, прибави :

— Кажѣте си право че съмъ добра.

— Нехващамъ бѣхъ ; казалъ си бѣхъ даже и нѣщо повечко, ако бы рачила : че не бѣше и съвсѣмъ лишена отъ женско самолюбіе ; но безъ то-